

Élménybeszámoló a februári alsós fesztiválról

Eljött a nap, a Károlyi-fesztivál napja. Nagy élmény volt számomra, hogy a szüleim, testvérem és a nagymamám előtt szerepelhettem a színpadon az osztálytársaimmal együtt. Mi a Tojásmesét adtuk elő, amelyben színdarab és tánc is volt. A mi előadásunk után örömmel néztük a többiek szerepléseit. Voltak, akik énekeltek, táncoltak, és akik színdarabot adtak elő. A 3. b-sek az esőt is előcsalogatták, előkerültek az esernyők is. A legjobban a tanító nének tánca tetszett. Tetszett, hogy nemcsak mi gyerekek készültünk a fesztiválra, hanem a tanító nének is. Ez a nap jó volt, nem felejttem el.

Szász Boglárka 3. a

Már hetekkel a Károlyi Fesztivál előtt elkezdtük próbálni a koreográfiát. Közben összegyűjtöttünk minden szükséges kelléket is, hogy minél látványosabb legyen az előadásunk, sőt még egyforma pólókat is kaptunk, hogy szépen mutassunk a színpadon, és jobban érvényesüljenek a színes esernyők. Aztán ahogy közeledett az előadás időpontja, egyre sűrűbbek lettek a próbák, az utolsó két hétben már apait-anyait beleadva próbáltunk, hogy jól sikerüljön az előadás.

Kicsit fárasztó volt a készülődés időszaka, és tele volt izgalommal mindenki, hogy hogyan fog sikerülni az *esernyőtánc*. A főpróbát, ahol persze mindenki hibázott, vissza is néztük felvételről, de Anikó néni, aki felkészített minket, azt mondta, hogy nagyon jól megcsináltuk.

Az előadásunk alatt nagyon jól éreztük magunkat, de vicces is volt, mert közben történtek „balesetek”, például leugrott az egyik esernyő nyele. Szerencsére a nézők ebből semmit sem vettek észre. Amikor vége lett az előadásnak, már mindenki megnyugodott és vidáman viccelődöttünk egymással az öltözőben.

Úgy gondolom, hogy meghozta a sok próba és gyakorlás a gyümölcsét, mert jól sikerült az előadásunk. Öröm volt az osztálytársaimmal együtt próbálni, és remélem, hogy jövőre is hasonlóan látványos darabbal léphetünk fel.

Néhányunk egy másik előadásban is szerepelt, minket Andrea néni készített fel. Három osztálytársam előadott egy mókás jelenetet, én pedig elmondtam *Szabó Lőrinc Hajnali rigók* című versét.

Nagyon különös volt a színpadon lenni, mert a versmondáshoz (amikor egyedül voltam) hatalmasnak tűnt, míg az *Esernyőtánc*hoz kicsi volt. Furcsa volt, hogy a színpadról a reflektorfények miatt az első sort is alig láttuk.

Biró Alexa 3.b

4. osztályosok lettünk, hamarosan búcsúznunk kell az alsó tagozattól. Az idei Károlyi Fesztiválra chilei népdalokkal, ritmusokkal, tánccal készültünk. Anett néni megkérte a zenész ismerősét, Patricio Baeza Barrerát, hogy segítsen ennek megvalósításában. Pato szívesen elvállalta a felkérést, és nagy lelkesedéssel vált tanítómesterünkké. A február a felkészülés jegyében telt. Patricio hetente kétszer is jött hozzánk próbálni. Melinda néni, a furulyatanárnő is becsatlakozott közénk. Egyre érezhetőbbé vált, hogy valami nagyszerű dolog fog születni.

Ahogy az lenni szokott, a fellépés napja is elérkezett. A chilei ruháinkkal -melyeket a szüleink lelkes támogatásának köszönhetünk-, néhány órára chilei gyerekek bőrére bújhattunk. Nagy izgalommal vártuk, hogy színpadra léphessünk. Aztán ott álltunk a függöny mögött. Megszólalt a bemondó szöveg. Izgalmunk tovább fokozódott. Amikor kiderült, hogy nincs kábel a gitárhoz, nehezen, de megpróbáltunk nyugodtak maradni, és ezzel segíteni. Miután a probléma megoldottnak látszott, szétnyílt a függöny. Pato pengetni kezdte a gitárját, mi pedig ringatózva elénekeltük a Rio, Rio című népdalt. A hátunk mögött egzotikus chilei tájképek, népviseletbe öltözött emberek képei kerültek kivetítésre. Második számunk egy fergeteges üveges tánc volt.

Az El costillar es mio szövegét egyre gyorsabban énekeltük. Csak úgy pörögtek a szoknyák, kopogtak a cipők az üvegek körbetáncolása közben! Aztán Pato és Anett néni dala következett. Az ének előtt még meghallgattuk Patricio közönséghez intézett szavait. Említette, hogy a chilei nagykövet asszony sajnos erre a rendezvényre nem tudott eljönni, de szándékában áll ennek bepótlása. Elmesélte, hogy együtt turnézott Anett nénnivel Chilében. Nagyon meghatóan beszélt! Miután elénekelték a Yo vendo unos ojos negros című nagyszerű közös dalukat, a Rin del Angelitoval zártuk az előadásunkat. Ezzel a népdallal foglalkoztunk a legtöbbit. 3 versszakot tanultunk meg spanyolul. Volt benne furulya és ritmushangszer is a gitár mellett. Gyönyörűen szólt! Hatalmas sikert arattunk a műsorunkkal. Vastapsot kaptunk!

Patonak és Melinda néninek megköszöntük a felkészítést és a műsorban való közreműködést. Patot örökre a szívünkbe zártuk! Bízunk benne, hogy jön még hozzánk, talán még szerepelhetünk is vele. A fellépés élményén túl, egy nagyszerű baráttal gazdagodtunk. Köszönjük, Patricio!

4. a osztály és tanítójuk, Garamszegi Anett

Én nagyon jól éreztem magam a fesztiválon, mert mindenki érdekes és izgalmas produkciókkal lépett fel. Nagyon tetszett a 3. b-sek produkciója az esőtánc, mert látványos volt, és sok munka volt benne. Az első produkció, az éneklés, amiben én is benne voltam, szerintem azért volt jó, mert élveztük, amit énekeltünk, és felszabadultak voltunk. A 10. produkció, a 4.b-sek műsora, a *Bikfi-Bukfenc Bukferenc* játékos volt, és ezért lehetett élvezni. Ez az élmény felejthetetlen volt mindenki számára.

Cseke Jácint 4.b

A Károlyi Fesztivál kezdete előtt Édesanya *Szörnyeteg Lajossá* kreált, és utána Margó néni az egyik, Betti néni pedig a másik copfomat tupírozta fel. Mi 10. műsorszám voltunk *Bikfi-Bukfenc-Bukferenc* címmel. Nagy sikert arattunk. De nem csak ezzel az egy műsorszámmal készültünk a közönség számára. Még fellépett Dana, Milán és Jácint népi énekkel. Az egyik angolcsoport is fellépett és Szonja is. Mindegyik műsorszám nagyon tetszett.

Herczeg Kata 4. b

Nekem az tetszett a legjobban, hogy viccesek és öröme derítőek voltak a műsorok. A mi előadásunkban sok volt a vicces és szép – de okos gondolat. Amikor felléptem a színpadra, olyan érzés öntött el, mintha repülnék. Annyira jó volt látni és hallani, hogy az emberek nevetnek, hogy szinte én is nevettem. Ha fent vagyok a színpadon kibontakozom, és elengedem magam.

Varga Sára 4. b

Amikor felléptünk az énekkel, majdnem elsírtam magamat, mert jó volt látni a sok ember mosolyát. Az angol nyelvű műsorban viszont szabadok lehettünk, és egy olyan érzés fogott el, amit nem lehet elmondani. Azután jó volt hallani a hatalmas tapsot.

Amikor anya kifestett a jelenethez, végre lehettem a barátaimmal. Sok szép emlék maradt meg, amit soha nem fogok elfelejteni.

Szellák Daniella 4. b

Nekem a fesztiválon az tetszett a legjobban, hogy felléptünk. Szerintem a legjobb, legvidámabb műsorszám a *Népdalcsokor* volt. A Károlyi Fesztivál azért jó, mert aki akar szerepelni, az ott megteheti, esetleg fő- vagy mellékszereplőként.

Pál Viktória 4. b

A Károlyi fesztiválra minden osztály nagyon lelkesen készült. Rengeteget próbáltunk, és ennek meg is lett az eredménye. A mi osztályunk üveges és botos táncot adott elő. A címe: *Húshagyó bál* volt. Az első próbákon elég nehéz volt az üvegekkel és a botokkal táncolni. Az előadáson viszont már mindenki ügyesen szerepelt.

Hirtling Lilla 4. c

Eleinte szerintem mindenkiben benne volt a természetes izgalom, ahogy bennem is. De minden egyes szereplő nagyon jó volt. Mindenki figyelt a szövegére, mozgására. Szinte biztos vagyok benn, hogy otthon mindenkit megdicsértek. Én a nagymamámtól egy gyönyörű virágcsokrot kaptam, anyuéktól egy cukorkát. Azt a napot nagyon élveztem!

Nagy Réka 4. c

Nagyon izgalmas volt a készülődés. Majdnem mindennap próbáltunk. Szerintem megérte az erőfeszítés és a fáradozás. Most is nagyon jó volt, mint minden évben. Szeretem a fesztivált, mert megmutathatjuk, hogy hogyan tudunk színészkedni, táncolni és énekelni. Nagy jó érzés volt, hogy ami humoros volt, azon az emberek nevettek. Nagyon örültünk, hogy idén is óriási tapsot kaptunk.

Rácz Lujza 4. c

A fesztiválra nagy lelkesedéssel készültünk. A lányokkal üveges táncot gyakoroltunk. Az üveggel az elején nem volt könnyű táncolni, de sokat gyakoroltunk így a fellépésen már ügyesen tartottuk. Nagyon vártam, hogy színpadra léphessük. Igen jól éreztem magam, mint minden fesztiválon.

Szabady Zsófia 4. c

Nagyon szeretem a Károlyi Fesztiválokat, ugyanis jól érzem magam a színpadon. Jó érzés, ha a szüleim és az osztályfőnököm, Hajni néni megdicsérnek. Boldog vagyok, ha nekünk tapsolnak a legtöbbet. Ilyenkor azt gondolom, de jó, hogy felléptem!

Harmati Anna Janka 4. c

Buzgón készültünk a fesztiválra és ez szerintem meghozta a gyümölcsét. Öröm volt látni, hogy próbákon is és a színpadon is az osztályból nagyon sokan lelkesen táncoltak. Jó érzés volt a színpadon lenni, és nagyon sok az osztályban a tehetséges gyerek.

Simon Bertalan 4. c

Amikor az osztállyal elkezdünk a fesztiválra készülni, azt hittem, hogy egyszerű lesz. Hát nem! Mikor a színpadra léptünk, mindenki „sok sikert” kívánt a másoknak. Jó érzés volt újra az osztállyal színpadon lenni. Nagyon vártam, hogy a ritmusos taps a nézőtérről újra hallatszzon. Örülök, hogy ilyen jól sikerült, és annak is, hogy minden embernek tetszett.

Sebők Zsófia 4. c